

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15394/2022
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгомир Станисављевић, адвокат из ..., против туженог „ДДОР Нови Сад“ АДО Нови Сад, чији је пуномоћник Тамара Травица, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 260/22 од 22.06.2022. године, у седници већа одржаној 27.04.2023. године донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 260/22 од 22.06.2022. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 260/22 од 22.06.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П 5790/19 од 28.06.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да исплати тужиоцу износ од 500.152,37 динара на име изгубљене зараде за период од 01.07.2010. године до 30.12.2019. године са законском затезном каматом од 01.04.2021. године до исплате и износ од 515.424,07 динара на име затезне камате закључно са 31.03.2021. године, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 83.350,76 динара (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 62.801,52 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. став 1. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је закључио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, штетни догађај се десио 11.07.2010. године на путу Нови Сад – Жабалј око 08,15 часова, док је тужилац обављао радне задатке код свог послодавца „Војводина пут – Бачка пут“ АД Нови Сад, тако што је путничко возило осигурано од аутоодговорности код туженог, ударило у заустављено теретно возило у власништву „Војводина пут – Бачка пут“ АД Нови Сад, да би се од силине ударца теретно возило померило унапред, ударило тужиоца који се налазио испред тог возила и одбацио га. У овом догађају тужилац је задобио тешке телесне повреде. У време штетног догађаја био је запослен код „Војводина пут – Бачка пут“ АД Нови Сад на радном месту ... као радник друге групе. Обављао је физичке послове неквалификованог радника. Након лечења и спроведене физикалне терапије код тужиоца су заостали трајни функционални поремећаји и стање организма, који су последица повређивања, дестроконвенска сколиоза Л кичме са елементима кифозе, ограничени покрети грудне и лумбалне кичме, саниран прелом Л1 пршљена, бол у костима са ширењем бола у ногу, немогућ или отежан рад у нефизиолошким положајима тела (дуже седење, стајање, погнут положај, чучањ, клечење) отежано задржавање мокраће. Тужилац није у стању да обавља послове ... које је радио пре повређивања. У периоду од 12.07.2010. године до 30.06.2011. године био је непрекидно на боловању због повреде на раду, а од 01.07.2011. године до 22.07.2011. године је користио годишњи одмор. Потом је био непрекидно на плаћеном одсуству без кривице запосленог до 26.03.2012. године. У том периоду од 12.09.2011. до 16.09.2011. године тужилац је био спречен за рад због хирушког збрињавања последица саобраћајне незгоде, али је према евиденцији послодавца он у том периоду био на принудном плаћеном одмору, а не одсутан због привремене спречености за рад. По повратку на рад тужилац је по усменом налогу распоређен на радно место ..., али том приликом није закључен Анекс уговора о раду. Задржао је исти коефицијент од 1,5 и основицу зараде коју је имао као У периоду од 05.05.2012. до 18.05.2012. године и од 21.11.2012. до 22.01.2013. године тужилац је био привремено спречен за рад због повреде на раду. Тужилац је посао ... обављао од 01.11.2015. године када је ... служба код „Војводина пут – Бачка пут“ АД Нови Сад укинута и тада је он по закљученом Анексу уговора о раду од 21.10.2015. године распоређен на послове ... са коефицијентом зараде од 2,1 и повећаном зарадом. Тужилац је са послодавцем од 17.03.2016. године закључио нови Анекс уговора о раду по којем је распоређен на послове помоћника ... са коефицијентом зараде од 1,4. Следећим Анексом уговора о раду од 01.12.2016. године распоређен је на послове ... са коефицијентом од 1,4. Ни у једном закљученом анексу не стоје разлози измене уговорних услова рада. Тужиоцу је престао радни однос код послодавца 26.12.2019. године на основу споразума о престанку радног односа.

Из овако утврђеног чињеничног стања, након одржане расправе у смислу одредбе члана 383. став 3. и 4. ЗПП другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца, јер је закључио да је основан приговор застарелости потраживања тужиоца за период од 12.07.2010. године до 30.06.2011. године, а за период од од 21.11.2012. године до 22.01.2013. године јер није доказао узрочно последичну везу између повреде на раду и штетног догађаја од 11.07.2010. године, а за преостали период јер му је зарада умањена због прекида рада због смањења обима рада у смислу члана 116. Закона о раду, а не због последица повређивања.

Ревизијски суд, оценом навода ревизије, оцењује да је ревизија основана, јер другостепени није применио релевантно материјално право, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 388. Закона о облигационим односима прописано је да се застаревање прекида подизањем тужбе и сваком другом повериочевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања.

Другостепени суд је пропустио да утврди чињеницу да ли је тужилац поднео одштетни захтев у смислу одредбе члана 24. Закона о обавезном осигурању у саобраћају, имајући у виду садржину расправних записника од 03.03.2015. године до 03.09.2019. године о подношењу одштетног захтева захтева од 14.05.2014. године и у том смислу да се изјасни да ли би подношење тог захтева прекинуло застарелост захтева за накнаду штете у смислу одредбе члана 388. Закона о облигационим односима, на шта ревидент основано указује.

Поред наведеног, другостепени суд није расправио, а од чега зависи правилност примене одредабе члана 173. Закона о облигационим односима, околности везане за постојање узрочно последичне везе између штетног догађаја и штетних последица код тужиоца. Наиме, другостепени суд је закључио да узрочно последичне везе између смањене зараде код тужиоца и штетног догађаја нема, јер је тужиоцу прекинут рад у смислу члана 116. Закона о раду због смањеног обима посла код послодавца. Међутим, пропустио је другостепени суд да расправи да ли је рад у спорном периоду прекинут и запосленима на радном месту „...“, које је послове тужилац обављао пре повређивања и од каквог утицаја би то могло бити на одлуку суда о постојању узрочно - последичне везе између штете коју тужилац трпи и штетног догађаја од 11.07.2010. године.

У поновљеном поступку другостепени суд ће поступити у складу са указаним примедбама, отклонити указане неправилности, па поново одлучити о жалби туженог.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења, на основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**